

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

אוסף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: חיים	שם משפחה: ליבוביץ
---------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: ליבוביץ		בלועזית Leibovici	
שם פרטי איתו נולדתי: חיים		בלועזית Haim	
שנת לידה: 1928		מין: ז/נ	
עיר לידה: בקאו		בלועזית Bacau	
שם פרטי ושם משפחה של האב: מאיר		שם פרטי ושם נעורים של האם: אדלה	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: בקאו		בלועזית Bacau	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מתי		שנת עליה:	
		1963	
		במידה ועלית באניה, ציין את שמה	

נא ספרי/י על קורותיך לפני ובזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

אבא שלי היה קצב ואמא הייתה עקרת בית. היינו חמישה ילדים ואני הייתי השני, מעליי הייתה אחותי הגדולה. כשהתחילה המלחמה הייתי ילד קטן בכיתה ד'. כל המלחמה הייתי במחנה עבודה מחוץ לבקאו. בהתחלה רק טיאטאנו את הרחובות, כל הנערים של העיר, ולאחר שנה עשו סלקציה ובגלל שהייתי גבוה וחזק אז לקחו אותי לשדה התעופה לחפור בונקרים לגרמנים. המשכתי בחפירות הבונקרים למשך שנה וחצי בה לא חזרתי הביתה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

אחרי המלחמה התחלתי לעבוד בתור ילד כקצב ושליח של קצבים ואז הצטרפתי לבית"ר והייתי חבר במשך שנתיים במטר לעלות לארץ. לאחר שגיליתי שרימו אותי ושלחו אחרים לארץ במקומי, עזבתי את התנועה. אחר כך ניסיתי לעבור את הגבול לבד, להונגריה, ונתפסתי. שלחו אותי לכלא בהונגריה כי כתבתי כתובת מזויפת ואחר כך עליתי לרכבת וחזרתי הביתה. במשך 7 שנים ניסיתי כמה פעמים לעלות לארץ וכשלת, ובשנת 1963 הצלחתי לעלות על מטוס שהגיע ישירות לארץ.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

כשהגענו שלחו אותנו לדימונה וקיבלנו דירה בקומה שנייה, לי ולאשתי עם ילד בן 7. לאחר יום עברנו להרצלייה, לדוד של אשתי, כדי למצוא תעסוקה. עבדתי בבית מטפחיים ברעננה ושכרנו דירה בהרצלייה במשך שנתיים. אחר כך עברנו לקריית מלאכי, כי אז פתחו מפעל חדש בו עבדתי 35 שנה.

הסיפור נכתב על ידי חיים ליבוביץ

אחוזה, אוגוסט 2012